РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., второк 8-го червня 1915. Ч. 66. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, June 8, 1915. N. 66.

ПОХІД АВСТРІЙЦІВ НА ЛЬВІВ.

Армія ґенерала Лізінґена полонила 11.000 Москалів і зближаєть ся до Станиславова.

Неудачі Італійців в полудневім Тиролю і над рікою Ізонцо.

Німці затопили протягом 48 годин 20 торговельних кораблів.

В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

ПОБІДА СОЮЗНИХ ВІЙСК КОЛО МЕДИКИ І ПОЛУЧЕНЄ ОБОХ АРМІЙ КОЛО МОСТИСК.

БЕРЛІН, 6. червня. — Про дальші битви і успіхи на схід від Перемишля подає урядовий звіт німецького ґенерального штабу отсї вісти:

„Вже по занятю самого міста Перемишля Москалї ставили ще сильний опір у східних і полуднево-східних фортах, криючи відворот армії, яка опустила Перемишль. При тім відвороті Москалї потерпіли дуже великі страти, бо дорога з Перемишля в напрямі Львова була сильно острілювана артилєрією полудневої австрійської армії.

„Послїдний сильнїйший опір ставили Москалї коло Медики. Тут наперли на них обі союзні армії: від полудня і від півночи. З великими стратами Москалї розпочали на цїлій лінії відворот в напрямі Львова. Союзні війска ґенерала Макензена заняли село Старяву (на північний захід від Мостиск) і получили ся з армією ґенерала Марвіца. Москалї утікають в напрямі Городка, де правдоподібно приготовляють сильну лінію, щоби здержати похід на Львів".

Місто Мостиска лежить при головнім шляху, який веде з Перемишля до Львова і є віддалене від Перемишля 30 кільометрів на схід.

ПРАВИЙ БЕРЕГ ДНІСТРА ПО ЖУРАВНО ОЧИЩЕНИЙ ЗОВСІМ З МОСКАЛІВ.

ВІДЕНЬ, 6. червня. — Армія ґенерала Лізінґена по сьвітлих побідах в Стрийщинї прогнала Москалів на північ аж поза Днїстер. Місто Журавно находить ся вже в посїданю союзних війск.

Австрійський урядовий звіт звучить:

„Побідна армія ґенерала Лізінґена, переломивши московську лінію коло Стрия, посунула ся скоро дальше на північ, займаючи всю область по правім боці Днїстра. Москалї по кількох безуспішних зусиллях втікли на другий бік Днїстра. Часть армії, переправивши ся через ріку Стрий, розбила російські війска і заняла місточко Журавно. Тепер ведеть ся тут битва о здобутє переходу через Днїстер".

На північ від Стрия находять ся союзні війска недалеко Миколаєва, котрий є віддалений всего 35 кільометрів від Львова. Місто Журавно лежить над Днїстром, у віддаленю 30 кільометрів на схід від Стрия.

ЗАНЯТЄ КАЛУША. — МОСКАЛЇ СТРАТИЛИ 10.900 В ПОЛОНЕНИХ І 6 ГАРМАТ.

БЕРЛІН, 6. червня. — Головна часть армії ґенерала Лізінґена, яка на схід від Стрия переправилась через ріку тоїж назви, наперла з боку на російські війска утікаючі на північ. В тих битвах союзні війска полонили знова тисячі Москалів та здобули богато воєнної добичі. Місто Калуш находить ся вже в руках союзних війск.

Австрійський ґенеральний штаб оголосив отсї вісти:

„Армія ґенерала Лізінґена, яка у більшій части переправилась на схід від міста Стрия через ріку Стрий, розпочала скорий похід на схід. Російські війска, які під напором австрійської армії коло Долини і Солотвини, були приневолені до відвороту, найшли ся у великій небезпеці. Союзні війска ґенерала Лізінґена вдарили на них з боку, змушуючи їх до безладної утечі в напрямі Станиславова. Союзні війска заняли вже місцевости в области Калуша.

„Страти Москалів великі. Москалї стратили в самих полонених 10.900 людий, крім того 6 гармат і 14 машинових крісів.

Місто Калуш лежить всего 30 кільометрів на захід від Станиславова.

НАД ДОЛІШНИМ СЯНОМ МОСКАЛЯМ ТАКОЖ НЕ ВЕДЕТЬ СЯ.

ПЕТРОГРАД, 6. червня. — Про послїдні воєнні операції над долїшним бігом ріки Сяну подає звіт російського ґенерального штабу отсї вісти:

„Наступ наших війск в области долїшного Сяну приніс дотепер деякі успіхи. Австрійський 14. корпус, який на днях 3. і 4. червня атакував наші становиска, мусів з великими стратами цофнути ся на укріплену боєву лінію, яку творять місцевости Стани, Ята, Лентовня і Стажина (між ріками Сяном і Ленґом). Наші війска полонили около 1.000 Австрійців.

„Дня 5. червня боротьба розпочалась наново, коли Австрійцям на поміч прийшли сильні німецькі відділи. Три напади на наші становища удало ся нам відбити з успіхом. Однак загальний вислід битви ще незвісний".

На боєвій лінії на північ від Ярослава здовж Сяну аж до Висли стоїть армія австрійська під командою архикнязя Йосифа Фердинанда. Від Ярослава до міста Лежайска боєва лінія йде правим берегом Сяну. На північ від Лежайска аж до Висли боєва лінія тягнеть ся лївим берегом Сяну. Австрійці заняли сильні становища над рікою Ленґ, яка впадає до Висли у віддаленю 10 кільометрів на захід від устя Сяну.

На тій лінії Москалї нагромадили найбільше свого війска, щоби з цїлою силою вдарити на неприятеля і в сей спосіб ослабити армію Макензена, яка тоді вже перейшла була Сян між Ярославом а Перемишлем. І дійсно, коли би Москалям сей плян був удав ся, армія Макензена була би найшла ся у великій небезпеці. Однак, як звичайно, Москалям в послїдній хвилї „чогось" не повело ся і всї пляни на ніщо не придали ся.

Тимчасом армія Макензена посуваєть ся вже на північ від Ярослава. В сей спосіб російській армії над долїшним Сяном грозить небезпека нападу з двох боків. Тому вона буде мусїла небавом цофнути ся поза Сян в напрямі Красника і Люблина, де в короткім часї повторять ся криваві битви, які відбули ся на початку війни, а в яких Москалї понесли перший тяжкий удар.

МОСКАЛЇ ХВАЛЯТЬ СЯ, ЩО ЧЕРЕЗ ВТРАТУ ПЕРЕМИШЛЯ СКОРОТИЛИ СОБІ БОЄВУ ЛІНІЮ.

ПЕТРОГРАД, 5. червня. — У військових кругах в Петроградї не привязують до упадку Перемишля жадного значіння на дальший розвій воєнної акції в Галичинї. Противно, навіть деякі російські знавці уважають упадок Перемишля за користний, бо хоч боєва лінія посунеть ся тепер дальше на схід, то вона буде зате значно коротша. Впрочім вони ще не тратять зовсїм надії, а многі є переконані, що Перемишль знова небавом буде в їх руках.

Як видить ся, Москалї себе потїшають, як лише вміють. Не дасть ся заперечити, що чим німецькі і австрійські війска підуть дальше на схід і на північ, боєва лінія скоротить ся, але вона скоротить ся не лише для Москалів, але і для їх неприятеля. Для російської армії, яка може побідити виключно своєю чисельною перевагою, є користна як найдовша лінія. Натомісць в інтересї числом слабшого противника є осягнути як найкоротшу боєву лінію.

ЛОНДОН ПРО ВТРАТУ ПЕРЕМИШЛЯ І СТРИЯ.

ЛОНДОН, 6. червня. — Втрата Перемишля і Стрия, двох незвичайно важних осередків зелїзничої сїти в Галичині, може потягнути за собою не лише опорожненє Москалями Львова, столицї Галичини, але і цїлковиту втрату Галичини, занятої російськими військами.

Послїдні битви в Галичині ослабили так сильно російську армію, що вона не в скорім часї буде спосібна до нової офензиви. Брак оружя і амуніції причинили ся у великій мірі до неудач російської армії.

Остатні урядові звіти німецькі і австрійські подають, що похід на Львів відбуваєть ся рівночасно з полудня і заходу, де війска німецьких союзників є віддалені всего около 25 миль від Львова.

Деякі воєнні знавці предсказують, що побіда німецьких союзників не обмежить ся виключно на відзисканю самої Галичини, але що в коротнім часї наступить похід на російські кріпости Івангород і Брест литовський, а рівночасно і на Варшаву.

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО В АВСТРІЇ І В НІМЕЧЧИНІ З НАГОДИ ЗАНЯТЯ ПЕРЕМИШЛЯ.

БЕРЛІН, 5. червня. — З нагоди занятя Перемишля відбуло ся в Німеччинї і Австрії велике торжественне сьвято. В Берлїнї, Відни і Будапештї прикрашено доми цьвітами і прапорами. В школах був сей день вільний від науки.

Хоч відобранє Перемишля з воєнних зглядів мало лише оскільки значінє, що боєву лінію посунено дальше на схід, то всеж таки занятє Перемишля має величезне значінє моральне. Перемиська кріпость була се одинока кріпость, яка за цїлий час десятимісячної війни впала була в руки неприятеля.

Відобранє Перемишля піднесло на дусї не лише цїле населенє, але і союзну армію. Не меньше значінє має також і та обставина, що Перемишль здобули спільно німецькі і австрійські війска. Се причинило ся богато до ще сильнїйшого скріплення обох армій. Нині дійсно німецькі і австрійські війска становлять одну спільну армію.

НІМЕЦЬКИЙ ЦІСАР ЗНОВА В ГАЛИЧИНІ.

БЕРЛІН, 5. червня. — Німецький цїсар Вільгельм прибув вчера до головної кватири команданта австрійських війск, архикнязя Фридриха, щоби взяти участь у великім торжестві, яке тут відбуло ся з нагоди відобраня Перемишля. Німецького цїсаря витало військо і населенє незвичайно сердечно.

В ПРИБАЛТІЙСЬКІМ КРАЮ:

НА ПІВНОЧИ СТРАТИЛИ МОСКАЛЇ 3.630 В ПОЛОНЕНИХ.

БЕРЛІН, 6. червня. — На північно-західнім терені війни з Росією прийшло коло Равдиник до получення двох тут оперуючих армій, які тепер посувають ся дальше на схід. Число Москалів, полонених в послїдних битвах, зросло до 3.630.

Урядовий звіт звучить:

„На півночи наступ наших війск в околиці Равдиник, де наша полуднева і північна армія получили ся разом, приніс дальші успіхи. Наші війска прогнали Москалів дальше на схід, причім число полонених зросло до 3.630.

„На полудне від ріки Німену наші війска відбили кілька нападів Москалів, прогнавши їхна лінію Сопочкін—Вільковічки".

Перед кількома днями Москалї розпустили вість, що Лібава вже відтята, а німецькій армії остає одинокий ратунок схоронити ся на кораблї. Отся вість показала ся зовсїм неправдивою.

—o—

НА МОРИ:

20 КОРАБЛІВ ПРОТЯГОМ 48 ГОДИН.

ЛОНДОН, 6. червня. — Урядові звіти подають, що протягом 3. і 4. червня німецькі підводні судна затопили 20 торговельних і рибацьких кораблів. Найбільший корабель, який затоплено, числив около 4.000 тон. При тім мало згинути 5 людий, прочі залоги щасливо випратували ся.

Великі страти в кораблях, які за послїдний тиждень доходять вже до 40, будять здогад, що число німецьких підводних лодок, які оперують майже довкола берегів Анґлії і Ірляндії, в послїднім часї значно зросло.

З Бельгії доносять, що в Лієж, Антверпії і Ґент Німцї уладили фабрики, які щотижня доставляють одну підводну лодку. Крім сього будуєть ся підводні лодки на доках в Німеччинї.

Підводні лодки найновійшого типу є всилї відбути подорож до 4.000 миль. Значне число підводних лодок мала Німеччина доставити Австрії і Туреччинї. В який спосіб їх там вислано, остає покищо загадкою. Деякі здогадують ся, що складові части підводних лодок вислано зелїзницею і на місци їх зложено. Инші знова припускають, що підводні судна дістали ся до Триєсту і Царгорода морем. (Віддаленє з німецького воєнного порту Вільгельмсгафен до Царгорода числить около 3.600 миль).

—o—

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ:

ІТАЛІЙЦЇ ПОТЕРПІЛИ ВЕЛИКІ СТРАТИ.

ВІДЕНЬ, 6. червня. — Звіт австрійського міністерства війни подає отсї вісти про вислід першої більшої битви з Італійцями:

„На границї Тиролю і Каринтії неприятель обмежив свою діяльність до острілювання наших становищ артилєрією, яке не спричинило нам ніякої шкоди.

„В битвах над рікою Ізонцо наші війска відбили напад Італійців, які хотїли перейти на другий бік ріки. Італійцї утїкли, полишаючи на побоєвищи 300 убитих".

НЕУДАЧІ ІТАЛІЙЦІВ.

ЛОНДОН, 6. червня. — Коло міста Тольміно (над горішним бігом ріки Ізонцо) вивязала ся перша більша битва. Італійська армія перший раз стрінула ся з сильним опором Австрійців. Битва доси нерішена.

—o—

СТАНОВИЩЕ НЕВТРАЛЬНИХ ДЕРЖАВ.

ДЕМОНСТРАЦІЇ РУМУНІВ ПРОТИ АВСТРІЇ.

ПАРИЖ, 6. червня. — З Букарешту доносять, що нині відбули ся там великі демонстрації в користь протиавстрійських союзників. 30.000 товпа уладила похід, який удав ся під італійське посольство, де виголошено промови, взиваючі румунське правительство до війни проти Австрії.

РУМУНІЯ МАЛА ВИСЛАТИ ДО АВСТРІЇ НОТУ.

ПАРИЖ, 6. червня. — Зі Женеви надійшли вісти, що Румунія вислала дня 23. мая ноту до Австрії, в якій жадає для себе відступленя австрійських територій, замешкалих Румунами. В нотї назначено день 6. червня яко речинець на відповідь. Болгарія згодила ся вповні на жаданя Румунії.

Австрія є готова відступити Румунії область на Угорщині над рікою Марош і часть Буковини. Крім сього обовязуєть ся Австрія признати прочим Румунам національні уступки.

Обі висше згадані телєґрами походять з Парижа і тому не зовсїм заслугують на віру. Річию є певною, що Анґлійцї, Французи, Москалї і Італійцї намагають ся всїлякими способами перетягнути на свою сторону Румунію і Болгарію.

Воєнну силу Румунії оцїнюють на 400.000, Болгарії на 300.000 війска. Румунія, на случай участи у війнї, мала би пійти проти Австрії, а Болгарія проти Туреччини. Головною причиною, длячого дотепер обі ті держави не виступили до війни, має бути брак амуніції.

Анґлійцї прийшли до переконаня, що без помочи Болгарії здобутє Дарданелів є немислиме і тому за всяку цїну хотять її позискати на свою сторону. Щоби на кождий случай бути готовими, Турки нагромадили коло Андріянополя великі війска. Недовгий час розяснить близше положенє на Балканї.

—o—

ПРИЗНАНЄ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВ СЛАВЯНСЬКИМ НАРОДАМ НА УГОРЩИНІ.

ЛОНДОН, 4. червня. — Кореспондент з Будапешту доносить отсе:

„Угорське правительство з вдячности за воєнні услуги і хоробрість славянських народів, які входять в склад угорського королївства, внесло законопроєкт, на підставі котрого будуть змінені деякі дотеперішні обмеженя національні. Передівсїм будуть признані національні права в области шкільництва і судівництва".

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States: $2.00 per year, $1.00 per 6 months, 0.75 per 3 months	В Злучених Державах: на рік $2.00, на пів року $1.00, на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries: $3.00 per year, $1.50 per 6 months, $1.00 per 3 months	В місті Jersey City, до Канади і других країв: на рік $3.00, на пів року $1.50, на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

За всі оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

АНГЛІЙСЬКІ ЧАСОПИСИ ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ.

Побіч горячих оборонців української нації перед московськими завойовниками виступає цілий ряд русофілів, що, засліплені величю північного великана, добачують у завойовнім походї царизму новну рацію, розпливають ся у похвалах для московської армії і годують своїх читачів леґендами про побіди сеї армії.

Твердженя русофілів викликали живу полеміку, в якій взяв участь П. Селвер („Ню Ейдж", 8. X. 1914) і Дж. Рафалович (також там). Стверджуючи, що Україна з завоюванєм Галичини тратить свій Піємонт, він полемізує з д-ром Дільоном, що в „Телеґрафі" виводить тотожність Українців з Москалями, і каже між иншим: **„Український мужик любить свій край, думає про зненавидженого Москаля як про злодія, що заграбив його природне право, що заборонює йому вживати свою мову, що насилає на нього шпіонів, а навіть православних попів, аби викрити його таємні скритки, де він переховує вельми зужиті книжки в українській мові"** („Ді Ню Ейдж", 14. I. 1915). — Подібну оборону українського народу находимо в листї Рафаловича до редактора п. з. „Доля східної Галичини" („Ді Ню Ейдж", 17. IX. 1914). Автор згадує про свою поїздку по східній Галичині і про розмови з представниками всіх станів українського населеня, натякає на дотеперішних ворогів України в Галичині, згадує про виступ епископа Нікона і його засланє в Сибір, подає ради, якими російське правительство направило би дотеперішні злочини супроти українського народу, і зазначивши, що **„Українці є мабуть найсимпатичнїйшими між всіми славянськими націями"**, каже: **„Українців представлювано як одиноких Славян, настроєних ворожо супроти Росії. Такими вони є — або були. Я був сьвідком сцен одушевленя, яке викликало між ними у Львові проголошенє війни проти Росії"**. У подібнім листї до редактора п. з. „Війна в Галичині" („Ді Ню Ейдж", 17. XII. 1914) автор відповідає на одушевленє дописувателів англійських часописий з Петроґраду по причині побід московської армії, котрих він називає „обробленими" і протестує проти арештованя митрополита ґрафа А. Шептицького, представляє роботу ґубернатора Галичини ґрафа Бобрінського, що є свояком „сього вельми звісного, безсоромного ґрафа Володимира Бобрінського, відвічного ворога Українців в Росії, політика, найпоганійшого в цілій Росії", а вкінци представляє ненависть наших мужиків до Москалів. Зверх 400.000 Українців утікло до Відня і на Угорщину. Се доказує, як дуже мусять тїшитись Українці російськими успіхами. „Як інформував мене дописуватель ґазети „Морнінґ Пост" — пише він дальше — не військо спричинило відворот Москалів, а мужики з косами і револьверами". Автор кінчить зазивом на адресу Англійців: „Ми в сїй хвилї не маємо ніякої контролї над нашими буцімто вельми потрібними союзниками. Але коли зачнуть ся мирові переговори, то хиба ми позволимо Росії загарбати населенє, що не споріднене з нею кровю, хоч і споріднене є з 35,000.000 російських Українців? Знаю, що болгарське правительство обіцяло підпомагати українські змаганя. Як ми йому спротивимось, ми доконаємо злочину, хоч дуже можливо по причині нашого незнаня. **Коли злочин буде довершений і ми позволимо покласти підпис на договорі, що закріпостить нових кільна мілїонів Українців, а до того в певній мірі свобідних, тодї я маю сьвяте переконанє, що сотни людий в британській державі підпоможуть і уможливлять революцію, яка скорше чи пізнійше займеть ся на цілій Україні"**. — Тут ще треба згадати статю „Ле Віна" (себто Левіна) в англійській жидівській часописи „Тушей" (з 16. II. 1915), п. з. „Націоналїзм, інтернаціоналїзм і Жиди", де згадуєть ся про українські стрілецькі дружини, що „підняли боротьбу на житє і смерть проти своїх мнимих освободителів, — проти російської армії". — Ґазета „Ді Морнінґ Адвертайзер" у статї Лїона Філімор п. з. „Карпати" (з 5. III. 1915) розписуєть ся широко про Гуцулів. Часопись „Ді Дейлі Ніюс енд Лідер" (з 6. III. 1915) описує великого князя Миколу, де між иншим згадуєть ся про арештованє і вивезенє митрополита і д-ра Юрика із Золочева та про заборону друкувати в українській мові на сїй основі, що правительство, йдучи за виводами своїх поліційних урядників, не признає сеї мови.

Українські Січові Стрільці.

В ПЕРШІЙ БИТВІ.

(ВІД ВЛАСНОГО ВОЄННОГО КОРЕСПОНДЕНТА).

(Право передруку застерігає собі автор.)

— Хлопці! Зараз буде приступ! Сьміло на ворога! І спокійно стріляти! Нічого не бояти ся! — говорив сотник, переходячи попри Стрільців, що пів години тому повигрібали собі в снїгах невеличкі сховки та вистелили їх фоєю (смерековими гильками).

До московських окопів було всего зо 200 кроків. Але оба ворожі війска перегороджував глубокий сніг, в котрий Стрільці западали по пояс, і старезний ліс з великими вивертами та позвалюваним стрипіхатим колодєм.

Ми тільки-що прийшли сюди. Гадали, що останемо у своїх снїгових скритках довший час, а тут приступ (штурм).

— Баґнети на кріс! — почули ми притишену команду стрілецької старшини.

Вностренї до бою баґнети вже на крісах. Дивлю ся на рівці з боків баґнету, котрими має спливати людська кров...

Ждемо приказу, щоби пійти вперед. І приходить менї на думку:

— Не знати, як то наша сотня буде боротись сьогодня? Таж се наші воєнні хрестини, се наша перша битва.

— У Страбичеві (селї на угорській Україні, коло Мункачева) вибрали нас, меньше здатних до боїв і трудів воєнних та післали у місточко Густ до „легкої служби".

Але ми не схотїли. Кажемо сотникови:

— Другі сотні Українських Стрільців бють ся, слави собі й Україні добувають, а ми будемо ховати ся поза фронтом?!

— Ні! І ми хочемо йти до бою!

Налягали на сотника, налягали, аж наконець він згодив ся.

І незадовго вислали нас окремо від других стрілецьких сотень у бездорожні гори на Вишків (село на полудне від галицького міста Долини).

Уже від Лопушної бредемо снїгами по пояс, дорогу собі самі робимо. Трохи потеплїло, настав відмяк, сніг змокрів, одіж і черевики промокають аж до тїла.

Останну ніч прийшло ся ночувати під голим небом. Спали в лїсї у снїгах, вколисані сумовитим шумом карпатських борів, буджені полонинським вітром та гірським морозом, а від часу до часу також московськими шрапнелями.

В ночи добре тисне мороз; мокре убранє до тїла примерзає. Хлопці ходять живо по коротких пророблених у у снїгу стежках, щоби загріти ся. Але то мало помагає.

Декуди запалили невеличку ватерку (більшої не вільно розікласти). Гріють ся, сушать ся; а декотрі, що схотїли пити, мусять собі стопити у бляшанці над огнем трохи снїгу, бо води нігде не дістане у сих снїгах.

...А сьогодня підійшли ми вже на 200 кроків від Москаля.

...Кругом мене тепер так біленько і ясно... як у нас у хатї... Наче бачу, як мама порають ся коло печі; на припічку сидить сестра, а маленький братчик-розумняк бігає по лаві від одного вікна до другого. Тато на дворі рубають дрова... Чи що то вони роблять?... Ах, ні, се товариш, Стрілець, коло мене вкладає до замку блискучого кріса сьвіжу скриньку набоїв (патронів) і кланцає крісом.

— Хлопці, вперед!!

І ми схопили ся як сполошені птахи і скочили в сніг.

Кождий сам собі робить стежку серед снїгу, колодя, галузя, ям.

І кождий пре вперед.

Московські окопи вже близко. Яких пятьдесять кроків від нас. Вже нас і видко Москалям і чути.

Сальва. Всї Москалї в окопах разом вистрілили з крісів.

Ми усі без приказу — скоро і спритно, як на команду, впали в сніг.

Та заки я ще впав, то не міг не добачити, **як московська куля дум-дум вцілила в голову нашого товариша, Українського Січового Стрільця, Юрка Сливку, Гуцула з Рибна в косівськім повітї; — та як він з розбитою головою, з розторощеним черепом без крику і без слова повалив ся у сніг.**

Ми схопили ся і побігли вперед.

Лїс кінчить ся.

До московських окопів всего пятнайцять кроків.

Але московські кулї свищуть, фівкають як розюшені оси; а межи ними вальцеваті кулї „дум-дум" бренять мов пчоли коло зігрітого чоловіка у парний липневий день.

І ми стріляємо. Такий гриміт, аж в ухах шумить.

Чи я що кричав? Чи ми що кричали? Я не тямлю.

Знаю тільки, що ми скакали звинно як гірські кози.

Я отямив ся, як побачив понизше себе в окопах піднесені в гору руки московських салдатів-бородачів, та почув їх крик, просьбу-благанє:

— Слава Богу! Слава Ісусу Христу!

Ми перелїзли через окопи; дехто остав порати ся з бранцями.

А решта Москалів утїкала і відстрілювала ся. Ми гонили за ними і стріляли. Зза кождої колоди, майже зза кождого пня курив ся сиваво-синий. острий, аж їдкий димок.

Німецька артилєрія перестала острілювати гору. Їй зателєфонували, що ми вже на горбі. Але тодї обізвали ся російські гармати.

Я був вже з 20 кроків поза московськими окопами. Ішов вперед і мав наготовлений до стрілу кріс, опертий на черево. **Наразщось страшенно луснуло коло мене, сильно шарпнуло мене і кинуло у снїги.** Я подумав, що се гарматна куля. Схопив ся, навіть не завважав, що мого кріса десь нема, і пігнав вперед. Та якось я доглянув, що менї з руки пливе кров. Дивлю ся, а то лїва рукавиця пірвана, а з неї висить відорваний, кріваний палець. Ще держить ся на кусничку шкіри. Аж тодї почув я, що мене болить. Приглядаю ся собі, а мої патронташі пірвані на шкамате. Кріса десь нема і не можна добачити, де дів ся.

Я глянув, а рукави на правій руці геть пірвані, аж сорочку закрівавлену видко. Тодї почув я біль і в правій руцї.

Завертаю назад до здобутого російського окопу. І аж тепер зрозумів, що се з лївого боку переді мною вибух російський шрапнель, урвав палець лївої руки, подер патронташі, вирвав менї кріс і поранив праву руку. Як би я був поступив ще кроком вперед, то було би мене рознесло.

Стану я тай дивлю ся на те шкамате, що висить з мене та скапує кровю.

А з окопа кличе мене хтось:

— Товаришу Кисілиця! Ходіть сюди, а то вас ще поцїлить московська куля.

Я підійшов до рова.

Підносить ся другий від раненого Стрільця і питає:

— Андрійку, ти ранений?

Помогли менї злїзти в рів та стали перевязувати рани. На правій руцї було їх три, від круглих, олов'яних шрапнелевих кульок.

Вони завивають, а кров забагрює білї бандажі, преть ся на сьвіт.

Наконець позамотували менї руки.

Тимчасом наші геть зігнали Москалїв з гори.

Вийшов я з рова та пійшов здовж окопів. Аж тепер побачив роботу німецької артилєрії. Порозривані людські тїла; конаючі в муках салдати; порозкидувані голови, руки, ноги, кроваве людське мясо.

Наднесли конаючого нашого товариша, Українського Січового Стрільця, Амброзяка з села Трачева. Він, зранений, повалив ся у сніг. Хотів встати, витягнув в гору руку тай друга куля поцїлила її. Підбігли товариші, підняли його та заки понесли, дістав ще одну кулю в живіт.

По трох годинах помер.

В окопах завязують рани жовнїрам із союзного війска і московським; виводять бранців, забравши у них набої та кріси; вояки несуть ранених, лекше ранені йдуть самі.

Сходжу в долину.

Тут вибудували сапери великі деревляні бараки, вкриті фоєю. Вибрали сніг аж до землї, вкрили землю фоєю, а зверха сїном — тай там ми спали.

А другого дня помандрував я дальше снїгами пішки до села Торуня коло Лопушної, до лічниці...

Написав **Ростислав Заклинський.**

5. мая 1915.

ПАМЯТАЙМО!

НЕ БУЛО І НЕ БУДЕ ВЖЕ БІЛЬШЕ ТАКОЇ ХВИЛІ, КОЛИ БИ НАША ЖЕРТВА, ХОЧ НЕ ЗНАТИ ЯКА НЕЗНАЧНА, А БУЛА ТАКА ВАРТІСНА ЯК ТЕПЕР.

НЕ ДИВІМ СЯ НА ТЕ, ЩО АВСТРІЙСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ПО ОСВОБОДЖЕНЮ ГАЛИЧИНИ ОБОВЯЗАНЕ ПОМАГАТИ НЕЩАСНИМ ГОЛОДУЮЧИМ НАШИМ БРАТЯМ, БО СЕ Є НАШ ОБОВЯЗОК ПЕРШИМ ВТЕРТИ СЛЬОЗУ ГОЛОДУЮЧИМ СИРОТАМ І ВДОВАМ, ТА ВРАТУВАТИ ЇХ ВІД ГОЛОДОВОЇ СМЕРТИ.

НЕ ЗАБУВАЙМО, ЩО МИ ПОВИННІ СКЛАДАТИ ТІ ЖЕРТВИ НЕ ЛИШЕ З ЛЕГКОЇ РУКИ, АЛЕ ПОВИННІ ТАКОЖ І СЕБЕ ТРОХИ ПОЖЕРТВУВАТИ І ДАТИ — ЯК ТО КАЖУТЬ — ОСТАТНЕ, А НАВІТЬ ПОЗИЧИТИ І ДАТИ.

МИ ПЕВНІ, ЩО ПО ЦІЛКОВИТІМ ОСВОБОДЖЕНЮ ГАЛИЧИНИ, А ОПІСЛЯ І ПО ЗАКЛЮЧЕНЮ МИРА, КОЖДИЙ ВІДСИ ПІШЛЕ СКІЛЬКИ ЗМОЖЕ ГРОША СВОЇЙ НАЙБЛИЗШІЙ РОДИНІ, АЛЕЖ КІЛЬКО Є ТАКИХ БІДНИХ І НЕЩАСЛИВИХ, А ВСЕЖ ТАКИ НАШИХ БРАТІВ І СЕСТЕР, УКРАЇНЦІВ, — ЩО НЕ МАЮТЬ В АМЕРЕЦІ АНІ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ, АНІ В КАНАДІ, АНІ В БРАЗИЛІЇ СВОЇХ КРЕВНИХ.

ЗА НИХ МИ ВСІ МУСИМО ПАМЯТАТИ. НЕХАЙ КОЖДОГО З ВАС, ЩО ЧИТАЄТЕ ҐАЗЕТУ, СПОГАДАЮТЬ З ВДЯЧНОСТЮ БІДНІ СИРІТКИ, КОТРИХ ЛИШИЛИ ТІ УКРАЇНЦІ, ЩО ЗГИНУЛИ НА ПОЛИ БОЮ.

ТЕПЕР, КОЛИ ЩОРАЗ БІЛЬШЕ НАШОГО КРАЮ ОСВОБОДЖУЄ АВСТРІЙСЬКО-НІМЕЦЬКА АРМІЯ З МОСКОВСЬКОГО НАЇЗДУ І КОЛИ ВЖЕ НЕБАВКОМ ЗНОВА БУДЕ ДОСТУП ДО ГАЛИЧИНИ, МУСИМО ПРИСКОРИТИ СКЛАДКИ, АБИ ВИСЛАТИ ВІДСИ ЯКУСЬ БІЛЬШУ ЖЕРТВУ НАШИМ ЗЕМЛЯКАМ, ЯКА БУДЕ ДУЖЕ ПРИДАТНА ПІДЧАС ВІДБУДОВИ КРАЮ. І МИ МУСИМО ЯКОЮСЬ ЧАСТКОЮ ПРИЧИНИТИ СЯ, ЩОБИ РОЗБУДИТИ НАНОВО ПРИДУШЕНЕ МОСКАЛЕМ НАРОДНЕ ЖИТЄ В СТАРІМ КРАЮ.

ОЗОВІТЬ СЯ, АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ. БОГАТШІ І БІДНІЙШІ. ВСІ ЯК ОДИН! А ТАКОЖ БРАЦТВА І ТОВАРИСТВА!

ПРИСИЛАЙТЕ ЯК НАЙСКОРШЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ, А ТАКОЖ ОКРЕМО НА УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК В СТАРІМ КРАЮ!

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист з Кутковець, повіт Тернопіль, писаний матерю до дїтий в Міннеаполіс, Мінн., дня 11. січня 1915. (Прислав до поміщеня Александер Кулїковський).

Кохані Дїти! Ви щасливі, що перебуваєте в Америцї та не зазнаєте жадної біди. Ми з ласки Пана Бога здорові, а поводженє наше дуже смутне. Михалко пійшов на війну, Іґнаца післалам до Америки і лишило ся нас дома чотири баби. Так страшно бідуєм, що як Бог допоможе витримати, то будем в Бога щасливі. Як Москалї прийшли до Тернополя, то насамперед завалили костел і всїх людий побили, що були в костелї. Бо я була в той час, то-м виділа. А наше війско цофнуло ся до Голубічка і там дуже били ся. А в Тернополи Москалї Жидів вирізали як псів. Тогди Москалї розїздили ся по селах, рабували, що хто мав і менї забрали корову і кури і нас лишили голими. Так то Москаль ґаздує у нас. З молодими бабами і дївками робить, що хоче. Наші війска як цофали ся, то забрали з нашого села кацапів: Лївандовського Валька, Данила Кутового, Юзька Слотицького і Романа Бартецького і повісили їх як псів за зраду краю. Тепер так за війну нїчого не чуєм, бо ґазети не йдуть і стрілів не чути і за війну не можна писати, бо московський уряд не позволяє. Ґрунта тих Жидів, що повтїкали з фільварків в Кутківцях, в Білій і в Загробели, московський уряд буде тепер роздавати за дармо, то як найборше приїздіть до дому. Не треба Вам Америки, бо в нас в старім краю є Америка. Тут вже йно приїзди і ґрунт будуть брати за дармо. І Ти там недалеко Стеця і шваґра Іґнаца, то їм скажи, щоби їхали як найборше до дому. І Ти приїзди, як маєш богато гроший, то можеш бути великим ґосподаром. Кінчу писати, бо не знаю, чи сей лист отримаєте. Поздоровляю Вас всїх сердечно. Бувайте здорові! — Ваша мама Анна Кулїковська.

II.

Лист з Тирноппина, повіт Рава Руська, писаний до Прокопа Кушніра в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 3. марта 1915.

Дорогий мій Мужу! Пишу до Тебе пару слів, бо хочу ся довідати, де Ти ся обертаєш: чи в Америці чи де, бо вже давно з Тобою говорила-м. Ми всї здорові, але нам дуже, дуже смутно, бо Бог зіслав на нас велику біду. Як була битва, то коло нашої ями стояли канони і так гремїли, що нас аж глушило. Ми мусїли ховати ся по ямах, але якось Бог охоронив нас від тих куль. Страху було немало, бо коло нас згоріло кілька хат. Твоя Анельця то всьо би Тобі розказала. Виділи ми силу розмаїтого війска, бідувалисьмо немало і ще тепер бідуємо, бо тут страшна дорожня. Пшениця по 16 ринських, а сіль аж з Росії привозять. Кобим ми ще хоч раз побачили ся, коби Ти увидів свою дитину і свою мамуню рідну, бо мамуня все Тебе згадують. Напиши нам хоч кілька слів, але не споминай нїчого про війну, бо лист би не прийшов. Бог сьвятий знає, що ще з нами стане ся; чи тут ще не буде якої хороби і чи ми перед часом не повмираємо. Ой Боже, Боже! Дай спокій як найхутше, бо вже тяжко витримати. — Твоя вірна жінка Марія Кушнїр.

III.

Лист з Ракївця, повіт Підгайці, писаний 2. серпня 1914 до Сайкевича Па.

Ви щасливі, Сусїдо, в Америці, а Ваші братя і краяни пійшли вчора на війну. Ой, убога була та вчорашна днинка, дуже убога! Так нам Бог сего року зародив, стільки було красного хліба, що навіть старі люди не запамятали такого урожаю. Нарід, чи богатий чи бідний — всі тїшили ся красним жнивом так, як та пчілка, що на весну на сьвіт божий вилетить. Але, Сусїдо, не довго було тої людської втїхи — всього три дни. Люди робили в поли 27. 28. і 29. липня, а на 1. серпня приїхав з Підгаєць комісар, а також військовий горніст і тамбор. Приїхали до війта і не застали його дома, бо він був в поли. Комісар дав розказ людям, аби дзвонили у всї дзвони. Горнїста післав в поле в одну сторону, а тамбора в другу. В одній стороні бубнив бубен, а в другій стороні горніст трубів військовий алярм. Нарід летів до села страшно перепуджений. Як ціле село зійшло ся на вигони коло Павки, то комісар прочитав всїх рекрутів і всїх військових до 36-го року життя і зажадав, аби за пів години ставило ся 18 стійок (підвод). В означенім часї явили ся всї стійки, комісар всадив на них 175 хлопів з нашого села і поїхав з ними просто до Бережан. Настав такий плач і лемент, що люди аж умлївали, аж птиця в повітрю плакала, а всї дві добі так гуділи (вили), що най Бог боронить! На тім кінчу писанє і поздоровляю Вас зі своєю фамілїєю. — Писала своєю рукою Дора Заморська.

ФІЛЬОСОФІЯ САЛДАТА:

— Наш русский цар — ето настоящий московський дурак! Он касуєт водку указом, а простой крєстянін то і без указа касуєт! Нє глуп лі наш цар?!!

У ЛЬВОВІ.

1. МОСКАЛЬ (співає):

В кабак (шинок) дальеко,
Да хадіть льохко,
У церкву блізко,
Да хадіть склізко.

2. МОСКАЛЬ: Знаєш, Ваня, мнє кажется, што через нас Львоф прибирает русский характер!?

1. МОСКАЛЬ: Н-да, да, да! Безпрєкасловна! Каґда цар сюда приєдет і посмотріт на нас, он навєрна убєдітса, що Львоф русский ґород!

2. МОСКАЛЬ: Урра, русский цар! Далой мазепінци! Львоф русский как єдіная нєделімая Расєя! Запоймо:

Гуда, гуда, гуда-да,
Львоф уж родіна мая!

РОДИМЦІ! СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

ЩО ПИШУТЬ НАШІ ЧИТАЧІ ПРО „СВОБОДУ".

Ми дістаємо щоденно по кілька листів з признанем для нашої часописи. Видко, що „Свобода" сповняє свою місію несогірше, коли її читачі є з неї вдоволені. Як би наш широкий загал зрозумів як слід вагу своєї народної часописи, то „Свобода" була би згодом ще лучша і більша ніж доси. Треба лише усьвідомити собі ґаразд, що „Свобода" є власностю усього нашого народа і сей нарід повинен дбати про неї та ширити її поміж своїми земляками скрізь, де тільки вдасть ся.

Ось що пишуть деякі наші читачі про „Свободу":

Хвальна Редакціє! Від довшого часу ломлю собі голову в Канаді над тими ґазетами, однак аж тепер прийшов я до того переконаня, що „Свобода" є одинока русько-українська часопись, котра сьміло і отверто боронить прав нашого народа в Канаді, як також подає найцікавійші вісти з цілого сьвіта. Жадна часопись в Канаді не посьвятила стільки праці і труду для добра нашого народа що „Свобода". Слава Тобі, Пане Редактор, що Ти умієш так знаменито редаґувати повірену Тобі народом часопись! — З поважанем Адам Душко, P. O. Redberry, Sask., Can.

Високоповажана Редакціє! Я низше підписаний складаю сердечну подяку за присланє мені „Свободи", котрою я так тепер зацікавлений, що по перечитаню одного числа дуже нетерпеливо очікую на друге. Хоч я по цілих днях занятий тяжкою працею, то мимо того мушу знайти на стільки часу, аби прочитати сю улюблену мною ґазету. Таку цікаву часопись я радив би запренумерувати кождому Українцеви, бо з неї він під теперішну пору може дуже богато скористати. — З низким поклоном, Михайло Барків, Govan, Sask., Canada.

Високоповажана Адміністраціє „Свободи"! Подаю Вам до відома, що „Свободу" я отримав і думаю, що Ваша ґазета знайде тут більше число передплатників, бо у нас є богато Русинів. — Остаю з поважанем, Олекса Заверуха, 911—26 St., South Omaha, Nebr.

Сьвітла Редакціє! Случайно попала ся мені в руки Ваша ґазета. Я її прочитав і так собі уподобав, що таки зараз посилаю Вам піврічну передплату на „Свободу". Вашу ґазету я полюбив найбільше за те, що вона боронить кріпко й відважно свою вітчину і побиваєть ся над добром усього нашого народу. — Здоровлю Вас сердечно, Пилип Цучер, 28 Schuyler St., Albany, N. Y.

Всехвальна Редакціє! Посилаю одного доляра, абисьте далі посилали мені „Свободу", бо Вашою ґазетою можна повеличатись. — Остаю з поважанем, Стефан Рибак, P. O. Box 56, Machias Junction, N. Y.

Хвальна Редакціє! Я знайшов на дорозї кавалок Вашої ґазети і прочитав її. Вона мені дуже подобала ся, далеко більше ніж инші наші часописи в Америці. Пишу до Вас сей лист і прошу, вишліть мені одно число „Свободи" на оказ, а я зараз пішлю передплату. — З поважанем, Григорій Петришин, Gonor, Man., Canada.

Отсей лист перекладаємо з польської мови:

Шановний Пане Редактор! Прошу мені присилати Вашу часопись три рази тижнево, бо вона мене дуже тішить, бо не виджу в нїй фалшу і поученя має дуже красні. Хоч я є Поляк, але „Свободу" читаю гладно, бо моя мова є руська і я нею дуже радо говорою. Я маю польську ґазетку (дневник) „Америка Ехо", але чогось мене давлять ті новости, які у тій ґазетці читаю. Я її тепер покидаю і конець. Найвідповіднїйша для мене є тепер Ваша „Свобода", тож посилаю Вам долярка яко передплату на пів року і прошу мені її постійно висилати. Читав я і твердорусску ґазету т. є. „Русскій Емигрантъ", але там такий фалш, що аж смердить, а глупий нарід, ті забиті Москалї твердять, що їх ґазета найліпша. Желаю Вам, Пане Редактор, здоровля і щастя за таке досконале редаґованє Вашої ґазети. — Вам жичливий Marcin Kulpa, 55 Court St., Taunton, Mass.

Сих кілька голосів навели ми тут не для самохвальби, але на те, аби всї ті люди, котрим „Свобода" попадеть ся у руки, ставали сейчас її передплатниками. Коли наша часопись подобаєть ся одним людям (навіть розумним Полякам), то вона повинна би дістати відповідний „кредит" і від прочої нашої братії. Ми ще раз кажемо, що „Свобода" є часописею для народа, є його власностию, тож нарід повинен її як найсильнїйше попирати.

Всїм тим нашим Вп. Читачам, які своїми письмами заохочують нас до дальшої ревної праці при редаґованю „Свободи", складаємо щиру подяку і здоровимо їх усїм найкрасшим добром.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ДЕВЯТА ЛІСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ УКРАЇНЦІВ. ЦІНА ОДНОЇ ЛІСТИ 15 цнт., ДОВЯТЬОХ ЛІСТ РАЗОМ 90 цнт. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДІ".

СТРАТИ „УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ".

УБИТІ:

Дня 24. IX, 1914. Рядовики: Козел Іван (сел.), Юріїв Іван (уч. ґімн.), Кордюк Юліян (медик).

Дня 28. IX, 1914. Рядовики: Вайдал Василь (реміс.), Абрисовський Василь (правник), Вовк Микола (уч. ґімн.), Бабій Гринько (уч. ґімн.).

Дня 17. X, 1914. Рядовики: Фірчук Іван (уч. ґімн.), Чехут Василь (уч. ґімн.), Сакалик Андрій (столяр).

Дня 20. X, 1914. Бровко Ілярій (медик).

Дня 24. X, 1914. Горникевич Гр.

Дня 28. X, 1914. Рядовики: Коваль Іван (купець), Брикович Стефан (слух. фільоз.), Завадович Петро (слух. фільоз.), Вітик Микола (гостинник), Петрович Михайло (правник), Богданович Роман (урядник приват.), Мазяр Йосиф (учен. ґімн.).

Дня 3. XI, 1914. Рядовики: Безпалко Василь (правник), Гавришкевич Михайло (учен. ґімн.), Старик Олекса (селянин), Степанчак Іван (учитель нар.), Марущак Роман (абсольвент ветеринарії).

Дня 9. XI, 1914. Рядовик Вінтоняк Василь (селянин).

Дня 28. XI, 1914. Рядовик Беч Іван (уч. ґімн.).

Дня 29. XI, 1914. Четар Коберський Лев (уч. ґімн.).

Дня 19. XII, 1914. Четар Пеленський Стефан (слухач семинарії учит.).

Дня 27. XII, 1914. Рядовик Іван лицар Кульчицький (слухач семинарії учит.).

Дня 9. I. 1915. Луцик Ромуальд (технік), рядовик Житинський Михайло (абітурієнт ґімназ.).

РАНЕНІ:

Крушельницький Сьвятослав, Урбанович Микола, Кузик Теодор, Пришляк Микола, Савдик Петро, Кишакевич Олекса, Марків Володимир, Бережницький Гринько, Грех Яким, Краус Андрій, Білецький Гринько, Микитюк Іван, Романів Микола, Демчина Іван, Возьний Теодор, Матусяк Семен, Неґра Гнат, Білобрам Микола, Білинський Володимир, Фиртак Микола, Фединський Йосиф, Гнатишин Іван, Купранець Теодор, Тисовський Іван, Грицай Гринько, Чучман Петро, Заячук Микола, Филипчук Онуфер, Микитюк Іван, Редчук Яким, Микитин Максим, Вербовий Володимир, Громницький Олекса, Гнатевич Богдан, Феліщак Михайло, Дріммер Іван, Ганківський Володимир, Федорик Володимир, Семенюк Іван, Снак Петро, Поліщук Семен, Гаврищук Теодор, Якимів Евген, Баран Василь, Марфей Михайло, Фоковський Володимир, Фарановський Олекса, Артимович Антін, Колодій Юліян, Штайнер Іван, Василик Дмитро, Воронюк Василь, Рибарук Іван, Свернюк Іван, Абраламовський Ромуальд, Ґоїв Володимир, Хамула Іван, Мороз Василь, Воробець Михайло, Зелений Антін.

ПОЛОНЕНІ:

Калиняк Іван, Баран Михайло, Гас Альфред.

ПРОПАВШІ:

Завидовський Дмитро, Невпораний Стефан, Обірванюк Михайло, Самбор Василь, Поступальський Василь, Сметанюк Василь, Яковишин Микола, Білецький Володимир, Браницький Михайло, Войтицький Василь, Вареница Іван, Вареница Сень, Чорний Василь, Кухар Ярема, Клос Евстах, Білас Іван, Семчук Аксентій, Базюк Михайло, Поладничук Теодор, Смоляк Іван, Ярош Дмитро, Яцульчак Іван, Біловус Іван, Гриневич Василь, Воловець Василь, Клос Володимир, Лотиш Тома, Фурда Гнат, Андрейців Іван, Качарай Павло, Дзуранюк Дмитро, Лївий Іван, Кучмій Стефан, Галушка Михайло, Костецький Яким, Гірський Гриць, Старецький Максим.

НОВИНКИ.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА В ПРАЗІ.

До віденського „Діла" пишуть: Український педаґоґічний кружок, заснований гуртком Українців, яких воєнна заверуха загнала до далекої Праги, столиці чеського краю, найпотрібнїйшим своїм завданем уважав відчиненє народної школи. Заходами радника двора п. Ол. Барвінського виєднано у шкільних властий приміщенє для школи в Нуслї, однїй з дїльниць Праги, де мешкало найбільше українських родин, яких дїти були в шкільнім віцї. Дня 25. січня с. р. розпочалась наука в школї під управою п. Онуфрія Солтиса, учителя виділової школи в Тернополи. Усталенє числа дїтий та уведенє правильної науки з огляду на брак всяких книжок, як підручників шкільних, було не легкою справою, всеж таки завдяки підмозї матеріяльній української запомогової секції (в якій під управою радника Горбачевського дуже рухливу діяльність розвинув був п. Венґжин) та сьвідомости родичів про потребу вихованя дїтий у своїй рідній школї удалось вкінци побороти всякі перешкоди. Наука відбуваєть ся в однїй кімнатї для трох кляс з пляном шкіл міського типу. Крім управителя є заняті ще при школї дві сили учительські, а се панна Ірена Людкевичівна, учителька з Фельштина (коло Старого Самбора), і Яків Решетило, учитель з Мицова сокальського округа. Науки релїґії уділяє і дуже щиро шклуєть ся розвоєм школи о. Василик, тепер парох української кольонії в Празї. Школою інтересуєть ся українське громадянство, про що сьвідчать часті відвідини родичів дїтий та инших осіб. Як з відвідин вереконують ся, то дїти хоч з ріжних шкіл, з ріжним приготованєм, роблять ґарні поступи в науці, і хоч сей виїмковий шкільний рік розпочав ся так пізно, всетаки є надія, що молодїж придбає потрібного знаня в обсягу потрібнім для переходу у висші кляси і тим чином омине страту цїлого року з причини воєнної заверухи. З відрадою треба згадати про сю прихильну готовість, з якою Чехи приняли нас гостинно у свою школу. Хоч самі мусїли через те стиснутись, то нам визначили найкрасшу кімнату з обслугою й опалом даром. Також управа школи радо заосмотрює нашу школу науковими середниками потрібними при унаглядню ваню науки.

ПОМІЧ ДЛЯ БУКОВИНИ.

Віденські ґазети пишуть, що правительство призначило для господарів на Буковинї значну суму на закупно насїня на засіви. Ту підмогу розділить Краєва Рада Культури в Чернівцях в порозуміню з краєвим правительством. Ґазети не пишуть, як висока тота запомога.

НОВІ БОНИ МІСТА ЛЬВОВА.

Львівський маґістрат прилагодив на міліон рублїв (3,333,333 корон) асиґнацій (квітів), по 100 корон кожда для нового виданя так званих „бонів". (Бони є то вартісні папери, які в короткім часї мусять бути викуплені). Маґістрат дістав дозвіл від властий на виданє тих бонів і звернув ся до місцевих банків, котрі мають дати на ті бони гроші. Всї ті гроші будуть забезпечені на міським маєтку. Банки згодили ся, а маґістрат зобовязав ся викупити ті бони ще сего року в жовтни. Саме тепер президія міста підписує ті бони. Маґістрат потребує тих гроший на виплаченє пенсій бувшим австрійським урядникам.

ГАДКИ ПІД ПОРУ.

Війна і Москалї.

Штука було здобути Перемишль. Цар тої штуки не втяв, але прийшов йому в поміч царголод.

Та ще більша штука було відбити Перемишль, бо треба було побідника на цілій лінії — зробити побідженим на цілій лінії. Ту штуку втяло австрійсько-німецьке військо, а велика в тім заслуга українських вояків, котрі боронили свого краю, наставляючи свої груди за його освободженє. Кацапи за се будуть на них накидати ся, але нарід зуміє оцінити посьвяту своїх сьмілих синів.

* * *

Російський ґенерал-ґубернатор Галичини ґраф Юрій Бобрінський „змуфував" зі Львова до Золочева. Золочівські жидини дивлять ся зі здивованєм на пана ґрафа, котрий певно замешкав в якімось жидівськім готелю.

Вони „ще таке цудо не виділи". Вони бачили „пан староста золочівський", але „ґенерал-ґубернатор золочівський" ще не бачили.

Не знати тільки, чи будуть мати час на нього надивити ся, бо тепер „сидзенє" пана ґрафа не посидюще.

* * *

Російську головну кватиру перенесено зі Львова до Бродів. Москалї хвалять ся, що то великий князь Микола Миколаєвич її там „перемуфував", але то неправда, бо в тім заслуга 10-го перемиського корпуса, зложеного з Українців. Отже тільки Українцям має великий князь завдячувати, що російську головну кватиру перенесено до Бродів.

Підчас побуту царя Миколи у Львові — як доносять російські ґазети — московський архиепископ Евлогій виголосив до нього промову і по промові подарував йому відбитку чудотворного образу Матери Божої з Почаєва, а опісля такимсамим даром обдарив великого князя Миколу Миколаєвича.

І дійсно стало ся чудо для Москалїв. Проголошена ними „возсоєдінєная Росія" розлїтаєть ся. Москалї повинні собі тепер погадати, що Пречиста Марія в Почаєві, на українській земли, на Волини опікуєть ся Українцями, не московськими наїзниками.

* * *

Росія має велику армію.... в мазурських озерах.

* * *

Москаль зробив одно добро для нашого народу своїм наїздом на Галичину, що забрав зі собою кацапів і вшехполяків. Се йому хвалить ся.

РОДИМЦІ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКР. НАР. СОЮЗА.

ДЛЯ ТИХ, ЩО ЧИТАЮТЬ ОГОЛОШЕНЯ.

За всї оголошеня (адвертайзменти), поміщені в „Свободі", редакція не відповідає. Хто замовляє щонебудь з поміщуваних оголошень, нехай звертаєть ся просто на адресу тої фірми, яка оголошує ся; в „Свободі" належить замовляти лише те, що „Свобода" оголошує від себе. На се треба добре уважати.

Звертаєсь увагу Вп. читачів нашої часописи, що, коли вони висилають замовленя до фірм оголошуючих ся в нашій часописи, роблять се на власне ризико і редакція за се відвічати не може.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

(За оголошеня поміщені в сїй рубриці платить ся по 1 і пів цента за кожде слово за одноразове поміщенє, а за дальші поміщеня по 1 цнт. за слово за кождочасне поміщенє. — Оголошень женитьби не приймаєсь.)

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єгри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пн. = пionіри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. крайової оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), батальон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 126
видана 15. лютого 1915.

ПОЛОНЕНІ:

Гриско Михайло, 77 п.
Гуцал Теодор, 95 п. (в Росії)
Гучак Михайло, 77 п.
Гук Йосиф, 77 п.
Гук Стефан, 77 п.
Гуменчук Филимон, 7 у.
Гундертайло Никола, 77 п.
Гунька Теодор, 7 у.
Гуслянський Іван, 77 п.
Гузик Юрко, 77 п.
Гвоздецький Іван, 95 п. (в Росії)
Гирчак Михайло, 77 п.
Ґабриш Семко, 77 п.
Ґалій Іван, 9 п.
Ґарбовський Михайло, 77 п.
Ґарновський Іван, 77 п.
Ґейна Іван, 95 п. (в Росії)
Ґермак Дмитро, 77 п.
Ґермак Никола, 77 п.
Ґерус Стефан, 77 п.
Ґломб Петро, 9 п.
Ґолдиш Никола, 77 п.
Ґондз Лев, 95 п. (в Росії)
Ґурняк Андрій, 77 п.
Ґурський Дмитро, 77 п.
Ґоз Петро, 7 у.
Ґрецко Василь, 9 п.
Ґрещишин Михайло, 2 д. (в Росії)
Ґригос Йосиф, 77 п.
Ґудзоватий Данило, 9 п.
Ґулька Петро, 2. д. (в Росії)
Ґуляс Василь, 95 п. (в Росії)
Ґулич Стефан, 77 п.
Даців Андрій, 77 п.
Даціа Григорій, 77 п.
Дякус Михайло, 9 п.
Данчук Михайло, 77 п.
Данечко Михайло, 9 п.
Даниляк Никола, 9 п.
Данилко Олекса, 77 п.
Давид Андрій, 77 п.
Дембицький Іван, 77 п.
Демянів Михайло, 95 п. (в Росії)
Деміцький Франко, 77 п.
Демпняк Антін, 77 п.
Демпняк Теодор, 77 п.
Денко Антін, 77 п.
Денис Никола, 9 п.
Дякун Василь, 77 п.
Дідонь Павло, 77 п.
Дідух Іван, 77 п.
Дмитрів Михайло, 77 п.
Дмитрик Іван, 77 п.
Дмитришин Василь, 77 п.
Дмитришин Ілько, 77 п.
Добош Кость, 77 п.
Добош Теодор, 77 п.
Добрянський Никола, 95 п. (в Росії)
Долган Матвій, 77 п.
Долинчук Василь, 95 п. (в Росії)
Должанський Яким, 9 п.
Домбровський Михайло, 77 п., 10 комп.
Домбровський Михайло, 77 п., 8 комп.
Доцяк Андрій, 77 п.
Довганюк Луць, 95 п. (в Росії)
Довгосир Станислав, 95 п. (в Росії)
Драчевич Василь, 77 п.
Драновський Іван, 77 п.
Дребот Василь, 77 п.
Дренько Стефан, 77 п.
Древняк Станислав, 77 п.
Дробеняк Роман, 77 п.
Дроздовський Адольф, 95 п. (в Росії)
Дубій Андрій, 77 п.
Дубик Казимир, 77 п.
Дубик Михайло, 77 п.
Дубик Василь, 95 п. (в Росії)
Дуброва Казимир, 77 п.
Духняк Василь, 77 п.
Дудик Йосиф, 77 п.
Дудич Йосиф, 77 п.
Дудич Олекса, 77 п.
Дудик Никола, 77 п.
Дудяк Василь, 77 п.
Думяк Ілько, 77 п.
Дунець Семен, 9 п.
Дурбак Михайло, 77 п.
Дутка Лев, 9 п.
Дузінкевич Матвій, 95 п. (в Росії)
Двіжона Лука, 95 п. (в Росії)
Дибач Юрко, 77 п.
Дидюк Михайло, 77 п.
Дидик Стефан, 77 п.
Дик Лев, 77 п.
Дикий Дмитро, 77 п.
Дирів Григорій, 77 п.
Дитина Франко, 77 п.
Дзівульський Матій, 95 п., ран. (в Росії)
Джола Михайло, 7 у.
Єнджак Василь, 95 п. (в Росії)
Євчук Василь, 95 п. (в Росії)
Жовнір Василь, 77 п.
Журавчак Василь, 77 п.
Жиляк Тома, 77 п.
Жильницький Михайло, 7 у.
Захаряк Никола, 77 п.
Задорожний Стефан, 77 п.
Заячківський, 77 п., 10 комп.
Залотоцький Теодор, 77 п.
Запорожан Іван, 95 п. (в Росії)
Запоточний Іван, 95 п. (в Росії)
Зарицький Андрій, 77 п.
Зарицький Михайло, 77 п.
Затильний Іван, 95 п. (в Росії)
Заваруха Іван, 77 п.
Зборовський Мартин, 77 п.
Зброжик Андрій, 77 п.
Здендяк Теодор, 77 п.
Здреник Кость, 77 п.
Зедзей Михайло, 77 п.
Зелик Ілько, 77 п.
Земянкевич, 77 п., 5 комп.
Знак Іван, 77 п.
Зощин Дмитро, 77 п.
Зуляк Андрій, 95 п. (в Росії)
Зварич Михайло, 95 п. (в Росії)
Зигаляк Дмитро, 77 п.
Зигаляк Ілько, 77 п.
Зимич Теодор, 77 п.
Йодзяк Павло, 77 п.
Ільків Іван, 77 п.
Ільницький Василь, 77 п.
Ільницький Іван, 77 п.
Ільницький Михайло, 77 п., 6 комп.
Ільницький Стефан, 77 п.
Ісайчик Василь, 77 п.
Іськів Стефан, 77 п.
Іванчак Іван, 77 п.
Іванчук Никола, 77 п.
Іванчук Павло, 77 п.
Іванчишин Михайло, 77 п.
Іванечко Дмитро, 9 п.
Іванисів Никола, 77 п.
Іванишин Йосиф, 77 п.
Іваницин Михайло, 77 п.
Іванків Михайло, 95 п. (в Росії)
Іванів, 77 п., 5 комп.
Іванушка Василь, 7 у.
Іванишин Андрій, 95 п. (в Росії)
Іванишин Іван, 77 п.
Івасечко Григорій, 77 п.
Чапорина Василь, 77 п.
Чачмарик Михайло, 77 п.
Калинюк Ілько, 95 п. (в Росії)
К[illegible]нюк Йосиф, 95 п. (в Росії)
Камінський Іван, 77 п.
Канюк Стефан, 77 п.
Каранан Никола, 77 п.
Карбівник Ілько, 77 п.
Кардаш Казимир, 77 п.
Каргут Петро, 77 п.
Карпин Стефан, 77 п.
Карпци Григорій, 77 п.
Карпцшин Матвій, 95 п. (в Росії)
Касперський Гнат, 77 п.
Каша Никола, 77 п.
Катарнич Стефан, 77 п.
Кавин Іван, 9 п.
Кедьо Петро, 77 п.
Кендзерський Михайло, 77 п.
Берейло Ілько, 9 п.
Кіба Никола, 77 п.
Кібюк Іван, 95 п. (в Росії)
Кіцак Михайло, 77 п.
Кіндріньский Гнат, 7 у.
Кіндрик Михайло, 77 п.
Кішко Михайло, 77 п.
Клементович Йосиф, 77 п.
Кліщ Стефан, 77 п.
Кловак Никифор, 95 п. (в Росії)
Клим Грицько, 95 п. (в Росії)
Климко Петро, 77 п.
Кнапик Йосафат, 77 п.
Кобельник Никола, 77 п.
Кобриш Іван, 77 п.
Кобриш Михайло, 77 п.
Кочан Семен, 77 п.
Кочопець Ілько, 77 п.
Когут Денис, 9 п.
Когут Теодор, 77 п.
Кокорило Луцьо, 77 п.
Колос Василь, 77 п.
Кольт Іван, 77 п.
Комарницький Василь, 77 п.
Комарницький Юліян, 77 п.
Комарницький Онуфер, 77 п.
Комаричко, 77 п., 1 комп.
Кондрацький Андрій, 77 п.
Кондрацький Петро, 77 п.
Кондра Петро, 95 п. (в Росії)
Коник Йосиф, 95 п. (в Росії)
Копанишин Захар, 77 п.
Копцюк Михайло, 77 п.
Копитчак Йосиф, 77 п.
Корч Никола, 77 п.
Корницький Василь, 77 п.
Корнетка Тома, 77 п.
Косолавич Никола, 77 п.
Косован Олекса, 95 п. (в Росії)
Кость Панько, 77 п.
Костів Василь, 77 п.
Костів Михайло, 77 п.
Костів Юрко, 77 п.
Костецький Іван, 95 п. (в Росії)
Костецький Михайло, 77 п.
Костик Іван, 77 п.
Костишин Андрій, 77 п.
Косцячак Іван, 77 п.
Котіль Теодор, 9 п.
Коцик Никола, 77 п.
Котів Полікарп, 10 а. кн. (в Росії)
Коваль Йосиф, 77 п.
Коваль Михайло, 77 п.
Коваль Никола, 77 п.
Ковальчук Василь, 77 п.
Ковальчук Петро, 77 п.
Ковальчин Олекса, 77 п.
Ковальчин Павло, 77 п.
Ковальський Григорій, 77 п.
Ковалишин Григорій, 7 у.
Ковчин Василь, 77 п.
Козак Іван, 77 п.
Козакович Іван, 77 п.
Козар Михайло, 77 п.
Козяк Іван, 77 п.
Козіньский Йосиф, 77 п.
Козлик Йосиф, 95 п. (в Росії)
Козловський Михайло, 77 п.
Крайчик Василь, 77 п.
Брамар Григорій, 77 п.
Красносельський Юліян, 77 п.
Красовський Василь, 95 п. (в Росії)
Кравчук Антін, 7 у.
Кравчик Адам, 7 у.
Кравчик Андрій, 77 п.
Кравців Яків, 9 п.
Кравець Іван, 77 п.
Кравець Михайло, 77 п.
Крочак Теодор, 77 п.
Крупчак Кирило, 77 п.
Крись Стефан, 77 п.
Крисько Василь, 77 п.
Крцжановський Никола, 95 п. (в Росії)
Кубняк Василь, 77 п.
Кучиб Антін, 77 п.
Куцак Стефан, 77 п.
Куцик Іван, 77 п.
Кулминда Федор, 77 п.
Кудла Йосиф, 77 п.
Кудибин Михайло, 9 п.
Кульчицький Кость, 77 п.
Кульчицький Михайло, 77 п.
Кульчицький Семен, 77 п.
Кульчик Мартин, 95 п. (в Росії)
Кульна Войтко, 77 п.
Кулик Стефан, 77 п.
Кулцияк Трофим, 77 п.
Кунцьо Юрко, 77 п.
Кундик Андрій, 77 п.
Бурасевич Іван, 77 п.
Курик, 77 п., 5 комп.
Курик Никола, 77 п.
Курило Цикола, 77 п.
Кусень Стефан, 77 п.
Кушкевич Іван, 77 п.
Кушнір, 77 п., 5 комп.
Кушнерик Никифор, 95 п. (в Росії)
Кутельмах Василь, 77 п.
Кузик Никола, 77 п., 6 комп.
Бузик Цикола, 77 п., 3 комп.
Квасницький Бронислав, 95 п. (в Росії)
Квасневич Андрій, 77 п.
Квасневич Михайло, 77 п.
Квіцінський Іван, 9 п.
Квік Василь, 77 п.
Лахман Іван, 77 п.
Ляхович Михайло, 77 п.
Ляхоцький Василь, 95 п. (в Росії)
Ластавецький Павло, 77 п.
Ластівяк Дмитро, 77 п.
Лаврів Ілько, 77 п.
Лаврів Іван (капр.), 9 п.
Лаврів Іван (інф.), 9 п.
Лаунда Іван, 77 п.
Лехович Франко, 77 п.
Легедза Михайло, 77 п.
Легуцький Петро, 77 п.
Легкар Іван, 77 п.
Лев Іван, 7 у.
Лецак Іван, 77 п.
Лесів Дамян, 95 п. (в Росії)
Лесів Іван, 77 п.
Лесів Дмитро, 77 п.
Лесів Стефан, 77 п.
Лесюк Іван, 9 п.
Лесьнів Назар, 77 п.
Леснянський Йосиф, 77 п.
Леснянський Никола, 77 п.
Лесик Василь, 77 п.
Лесик Іван, 77 п.
Лесишин Никола, 77 п.
Левчук Кость, 95 п. (в Росії)
Левицький Василь, 77 п.
Левицький Іван, 77 п.
Левин Мартин, 77 п.
Літинський, 77 п., 5 комп.
Літинський Альфред, 77 п.
Лівач Василь, 77 п.
Лободич Павло, 77 п.
Лопатка Кароль, 77 п.
Лопушанський, 77 п., 5 комп.
Лопушанський-Семинович Антін, 77 п.
Лотоцький Никола, 77 п.
Лотицький Стефан, 77 п.
Лозинський Григорій, 77 п.
Лубас Пафнутій, 9 п.
Луцавят Юрко, 77 п.
Луцик Петро, 77 п.
Луцишин Григорій, 77 п.
Лучечко Гринь, 77 п.
Лучишин Петро, 77 п.
Лунан Іван, 77 п.
Лушкевич Антін, 77 п.
Лужецький Никола, 77 п.
Лицар Василь, 95 п. (в Росії)
Лимар Олекса, 77 п.
Липовий Яків, 95 п. (в Росії)
Лисак Никола, 77 п.
Лисий Антін, 95 п. (в Росії)
Литвин Олекса, 77 п.
Литинський Віктор, 77 п.
Мацан Петро, 77 п.
Маховський Тома, 95 п. (в Росії)
Маційовський Станислав, 77 п.
Маційовський Стефан, 77 п.
Маценко Василь, 95 п. (в Росії)
Мацько Олекса, 77 п.
Мацишин Петро, 77 п.
Мичишин Дмитро, 77 п.
Маєра Кароль, 77 п.
Майкут Войтко, 77 п.
Макар Юрко, 77 п.
Максимів Іван, 9 п.
Максимович Михайло, 77 п.
Малайний Стефан, 95 п. (в Росії)
Маланчук Дмитро, 77 п.
Малярський Никола, 95 п. (в Росії)
Малків Данило, 95 п. (в Росії)
Малий Михайло, 77 п.
Малинкович Петро, 77 п.
Малиш Теодор, 77 п.
Маньчак Михайло, 77 п.
Мандзяк Теодор, 77 п.
Манько Григорій, 77 п.
Марців Петро, 77 п.
Маркус Стефан, 77 п.
Маркушевський Павло, 95 п. (в Росії)
Марон Йосиф, 77 п.
Мартинюк Никола, 95 п. (в Росії)
Мартинюк (Андрусик) Никола (Сава), 95 п. (в Росії)
Маруньчак Михайло, 77 п.
Марущак Олекса, 77 п.
Марищук Іван, 95 п. (в Росії)
Масак Михайло, 77 п.
Масик Михайло, 9 п.
Матковський Іван, 77 п.
Матучко, 77 п., 5 комп.
Мотуляк Пилип, 9 п.
Матулинець Олекса, 9 п.
Матвіїв Іван, 77 п.
Мазник Іван, 77 п.
Мазур Григорій, 77 п.
Мазур Іван, 95 п. (в Росії)
Мазур Іван, 77 п.
Мазурчак Михайло, 77 п.
Мазурик Петро, 77 п.
Меленъ Стефан, 77 п.
Мелко, 77 п., 5 комп.
Мелко Юстин, 77 п.
Мельникович Адам, 77 п.
Меньо Онуфер, 77 п.
Метринич Олекса, 77 п.
Микний Никола, 77 п.
Міневич Іван, 77 п.
Мінко Лука, 77 п.
Місюрка Йосиф, 77 п.
Мітик Казимир, 77 п.
Мохнат Юрко, 9 п.
Молинський Іван, 77 п.
Моравський Гнат, 77 п.
Морквич Василь, 9 п.
Морочканич Матвій, 77 п.
Мосцінський Павло, 77 п.
Мосяда Олекса, 7 у.
Москвяк Михайло, 77 п.
Мосур Кость, 77 п.
Мото Никона, 77 п.
Мотуз Іван, 77 п.
Мулик Андрій, 95 п. (в Росії)
Муневич Яків, 95 п. (в Росії)
Мурашка Микита, 95 п. (в Росії)
Мушинський Мартин, 77 п.
Мушинський Онуфер, 77 п.
Музика Василь, 77 п.
Михаць Дамян, 77 п.
Михалевич Кость, 77 п.
Михалків Тома, 95 п. (в Росії)
Михальський Володислав, 77 п.
Михонч Дмитро, 77 п.
Мицак Михайло, 77 п.
Микитин Андрій, 9 п.
Микитин Теодор, 9 п.
Милко Василь, 77 п.
Минів Лука, 77 п.
Мисів Іван, 77 п.
Наґляк Іван, 9 п.
Наконечний Іван, 77 п.
Натицiв Василь, 77 п.
Наумяк, 77 п., 5 комп.
Навроцький Василь, 77 п.
Нечипор Петро, 77 п.
Небещанський Стефан, 77 п.
Немировський Ілько, 77 п.
Ніжник Андрій, 77 п.
Нога Михайло, 77 п.
Новак Йосиф, 77 п.
Новак Петро, 77 п.
Николин Стефан, 95 п. (в Росії)
Николишин Михайло, 9 п.
Нишкало Стефан, 77 п.
Охота Тома, 77 п.
Огринчак Михайло, 77 п.
Олексин Михайло, 77 п.
Олексишин Никола, 95 п. (в Росії)
Олійник Іван, 77 п.
Олива Фльоріян, 95 п. (в Росії)
Ольшовський Франко, 77 п.
Ортинський Лев, 77 п.
Осадця Іван, 95 п. (в Росії)
Ощедчук Стефан, 77 п.
Отава Іван, 95 п. (в Росії)
Паламар Василь, 95 п. (в Росії)
Паньчак Михайло, 77 п.
Паньчишак Іван, 77 п.
Панькевич Никола, 77 п.
Поньків Григорій, 77 п.
Парахоняк Йосиф, 9 п.
Партика Василь, 77 п.
Пасічник Панько, 95 п. (в Росії)
Паславський Гнат, 95 п. (в Росії)
Паславський Михайло, 77 п.
Пистерник Йосиф, 77 п.
Пасула Іван, 77 п.
Науменко Йосиф, 77 п.
Павлик, 77 п., 5 комп.
Павлик Іван, 77 п.
Павлишин, 77 п., 5 комп.
Павлів Никола, 95 п., ран. (у шпиталі в Росії)
Павлович Матвій, 77 п.
Павлович Валентин, 77 п.
Павловський Григорій, 77 п.
Павлюх Андрій, 77 п.
Павлюх Ілько, 77 п.
Павлюх Гнат, 77 п.
Павлишин Василь, 95 п. (в Росії)
Пехович Іван, 77 п.
Печериця Тома, 7 у.
Пелех Петро, 77 п.
Пенцак Андрій, 77 п.
Перхун Михайло, 77 п.
Перонь Йосиф, 77 п.
Петерман Михайло, 9 п.
Петрів, 77 п., 5 комп.
Петрик Іван, 77 п.
Петриш Онуфер, 77 п., 2 комп.
Петрина Іван, 77 п.
Петришак Андрій, 77 п.
Петровський Іван, 77 п.
Петровський Петро, 77 п.
Петула Антін, 77 п.
Піховський Василь, 77 п.
Пінчак Іван, 77 п.
Пінчук, 77 п., 5 комп.
Піняньский Михайло, 77 п.
Плавчак Іван, 77 п.
Побуреній Марко, 95 п. (в Росії)
Почайовський Михайло, 77 п.
Подружний, 77 п., 5 комп.
Полупан Василь, 77 п.
Попадинець Яків, 77 п.
Поцик Олекса, 77 п.
Попик Іван, 77 п.
Попель Іван, 77 п.
Попович Семен, 9 п.
Порцюк Стефан, 77 п.
Похилий Яків, 7 у.
Постра Теодор, 77 п.
Поток Касіян, 95 п. (в Росії)
Поточний Михайло, 77 п.
Повійчук Петро, 77 п.
Процак Никола, 77 п.
Процiв Іван, 9 п.
Процьків Іван, 95 п., ран. (в Росії)
Процишин Іван, 77 п.
Прокопович, 77 п., 5 комп.
Просак Михайло, 77 п.
Придак Станислав, 77 п.
Прийма Андрій, 9 п.
Прийда Панько, 9 п.
Пристай Семен, 77 п.
Прищтак Іван, 77 п.
Прибилович Станислав (Гнат), 30 стр.
Пудак Прокін, 95 п. (в Росії)
Пуколяк Матвій, 77 п.
Пупаляк Петро, 77 п.
Пагинка Петро, 77 п.
Пиль Никола, 77 п.
Пилат Олекса, 77 п.
Пилецький Микита, 95 п. (в Росії)
Пилипчак Андрій, 77 п.
Пилипчак Онуфрій, 77 п.
Пизяк Антін, 7 у.
Рабінський Йосиф, 77 п.
Рабко Ілько, 77 п.
Рахнєвський Григорій, 77 п.
Радецький Петро, 77 п.
Радилицький Семен, 77 п.
Радвіваба Теодр, 95 п. (в Росії)
Рапко Василь, 77 п.
Равлів Василь, 77 п.
Равлик Василь, 77 п.
Регецький Савка, 9 п.
Рентюк Кость, 77 п.
Ревінський Іван, 77 п.
Ревт Йосиф, 77 п.
Ревт Василь, 77 п.
Рісний Василь, 7 у.
Ріняк Іван, 95 п. (в Росії)
Різак Павло, 77 п.
Різак Петро, 77 п.
Різак Теодр, 77 п.
Рогожинський Антін, 95 п. (в Росії)
Рогатинчук Іван, 95 п. (в Росії)
Роман Теодор, 9 п.
Романяк Іван, 77 п.
Романяк Теодор, 77 п.
Романчишин Іван, 77 п.
Романкевич Тадей, 77 п.
Романів Григорій, 77 п.
Романів Іван, 77 п.
Розкін Никола, 77 п.
Рожнятовський Антін, 77 п.
Розвора (Білий) Тимко, 9 п.
Рубель Василь, 77 п.
Рубель Дмитро, 77 п.
Рудавський Михайло, 77 п.
Рудяк Роман, 77 п.
Рудницький Вандурович Йос., 77 п.
Рудницький Луць, 77 п.
Русецький Маріян, 7 у.
Рупницький Іван, 77 п.
Русинкевич Гнат, 77 п.
Рибчак Григорій, 9 п.
Рибяк Василь, 77 п.
Рябій Гринь, 9 п.
Риж Григорій, 95 п. (в Росії)
Рижак Іван, 77 п.
Рижий Яків, 77 п.
Садовський Михайло, 95 п. (в Росії)
Сафяник Михайло, 77 п.
Сагайдук Демко, 95 п. (в Росії)
Сакаль Іван, 77 п.
Саковський Гринь, 95 п. (в Росії)
Саламон Петро, 95 п. (в Росії)
Салів Іван, 7 у.
Самбак Семен, 77 п.
Саноцький, 77 п., 5 комп.
Сарахман Дмитро, 77 п.
Сарафин Дмитро, 77 п.
Сас Іван, 77 п.
Савчак Василь, 77 п.
Савчак Іван, 77 п.
Санчак Іван, 77 п.
Савчак Матвій, 77 п.
Совцин Андрій, 77 п.
Санчин Василь, 77 п.
Савчин Дмитро, 77 п.
Савчин Іван, 77 п.
Савіцький Яків Станислав, 77 п.
Савула Дмитро, 77 п.
Сегляк Стефан, 77 п.
Семко Ілько, 9 п.
Семко Роман, 9 п.
Сенейко Іван, 77 п.
Сенедак Василь, 77 п.
Сенів Матій, 95 п. (в Росії)
Сеничак Онуфер, 77 п.
Сенишин Сень, 9 п.
Соріцький Василь, 77 п.
Січкар Матей, 95 п. (в Росії)
Сіданич Никола, 77 п.
Сінецький Тома, 77 п.
Сікора Михайло, 77 п.
Сінгер Михайло, 77 п.
Скальчук Стефан, 95 п. (в Росії)
Свічнік Павло, 77 п.
Склонар Юрко, 77 п.
Скомбатюк Михайло, 77 п.
Скоропад Пилип, 77 п.
Скоропата Олекса, 95 п. (в Росії)
Скримик Іван, 95 п. (в Росії)
Слінко Іван, 77 п.
Слика Іван, 77 п.
Сливка Теодор, 77 п.
Сметанка, Тома, 77 п.
Сметанський Іван, 9 п.
Смоляк Михайло, 9 п.
Смоляк Никола, 77 п.
Смольницький Гнат, 77 п.
Смик Іван, 77 п.
Собко Михайло, 77 п.
Соболь Іван, 9 п.
Соха Пилип, 77 п.
Сокирка Дмитро, 77 п.

(Дальше буде).